

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Мирончук Ніна Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 58, частині першій статті 126 Конституції України (конституційності) частини першої, окремого припису частини другої статті 137, абзацу четвертого пункту 34 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (далі – Закон № 1402), частини першої статті 131 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (далі – Закон № 2453) (в редакції до внесення змін Законом України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII), Постанови Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності судів та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України“ від 1 грудня 2010 року № 1097, якими врегульовано *стаж роботи судді*.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування оспорюваних приписів Закону № 1402, Закону № 2453 порушено її право власності (на кошти вихідної допомоги) та право на своєчасне одержання винагороди за працю, гарантовані частинами четвертою, п'ятою статті 41, частиною сьомою статті 43 Конституції України, а також позбавило її конституційного права судді на відставку. Крім того, заявниця вважає, що з прийняттям Закону № 2453 відбулося звуження змісту та обсягу визначених Конституцією України гарантій незалежності судді, а також „існуючих прав судді Мирончук Н.В.“.